

بررسی اپیدمیولوژیک مرگ‌های ناشی از حوادث شغلی ارجاعی به مرکز پزشکی قانونی تهران (۱۳۸۱-۱۳۸۲)

دکتر شهرام شفیعیان* - دکتر حسن توفیقی** - دکتر فرهاد رضوانی اردستانی*** - دکتر ساسان بهشتی**** - دکتر علی خاجی*****

*متخصص پزشکی قانونی، نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران، بیمارستان خانواده
**متخصص پزشکی قانونی، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران
***متخصص پزشکی قانونی، اداره کل پزشکی قانونی استان تهران (واحد جنوب)
****متخصص طبکار، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران
*****پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، مرکز تحقیقات تروما و جراحی سینا

چکیده

زمینه و هدف: در سراسر جهان، تروما شایع‌ترین علت مرگ و بیماری در میان افراد ۴۴-۳ سال محسوب می‌شود. بنابر گزارش سازمان جهانی کار (ILO) (هر ساله ۱/۱ میلیون مرگ بر اثر بیماری و حوادث ناشی از کار در جهان اتفاق می‌افتد. حوادث و بیماری‌های ناشی از کار خصوصاً در کشورهای در حال توسعه از وسعت و شدت بیشتری برخوردار هستند. این مطالعه جهت شناسایی هرچه بهتر علل مرگ بر اثر حوادث حین کار، طراحی و در شهر تهران اجرا گردیده است.

روش بررسی: این مطالعه به صورت مقطعی و آینده‌نگر انجام گرفته است و در آن موارد مرگ‌های شغلی ارجاعی به مرکز پزشکی قانونی تهران در یک دوره زمانی یک ساله از بهمن ۱۳۸۱ لغایت بهمن ۱۳۸۲ مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: در خلال یک سال مطالعه، ۱۸۴ مورد مرگ ناشی از حوادث حین کار به مرکز پزشکی قانونی تهران (که تنها مرکز ارجاع مرگ‌های ناشی از تروما می‌باشد) گزارش گردیده است. تمامی موارد گزارش شده مرد بودند. ۳۸٪ متوفیان کارگران ساختمانی بودند. شایع‌ترین علت حادثه کار، سقوط (۳۱٪) بود و پس از آن اصابت اجسام غیرنافذ (Blunt Object) و سوختگی (Burn) به ترتیب با ۲۷٪ و ۱۳٪ قرار داشتند. در بررسی علل فوت، شایع‌ترین علت فوت در ۲۸٪ موارد ضربات مغزی و در ۱۹٪ موارد صدمات متعدد (Multiple Trauma) می‌باشد.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده کارگران شاغل در بخش صنعت ساختمان و کارگاه‌های صنعتی گروه‌های هدف اصلی جهت اقدامات پیشگیرانه از آسیب‌های شغلی (Injury Prevention) می‌باشد. بخش عمده این حوادث قابل پیشگیری می‌باشد. لذا برنامه‌های پیشگیری از وقوع حوادث، همچون استفاده از وسایل حفاظت فیزیکی (جهت جلوگیری از سقوط حین کار، استفاده از کلاه ایمنی در کارگاه‌ها، ...)، آموزش بهداشت کار و نظارت مؤثر بر کارگاه‌ها می‌توانند در کاهش حوادث حین کار و مرگ و میر ناشی از آن مؤثر باشند.

واژگان کلیدی: مرگ، حادثه شغلی، تروما

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۳/۱۷

وصول مقاله: ۱۳۸۴/۱۱/۱۱

sharum33@yahoo.com

نویسنده مسئول: تهران، بیمارستان خانواده

می‌شود (۲):

مقدمه

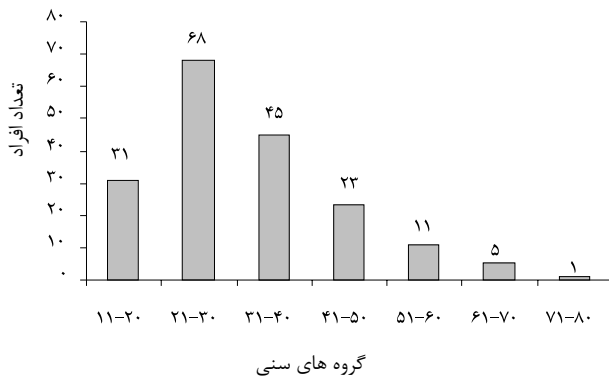
۱. مرگ و میر ناشی از بیماری‌های شغلی
۲. مرگ و میر ناشی از حوادث به وقوع پیوسته در محل کار
تخمین دقیقی از میزان مرگ و میر ناشی از تروماهای شغلی در نقاط مختلف دنیا وجود ندارد و این به دلیل نوع آسیب‌ها، نحوه آرایه خدمات بهداشتی و اختلاف در سیستم‌های ثبت اطلاعات مربوط به

در سراسر جهان، تروما شایع‌ترین علت مرگ و بیماری در میان افراد ۴۴-۳ سال محسوب می‌شود (۱).
مرگ و میر ناشی از کار یکی از مشکلات بهداشتی در دنیا به‌شمار می‌رود و به ۲ گروه عمده تقسیم

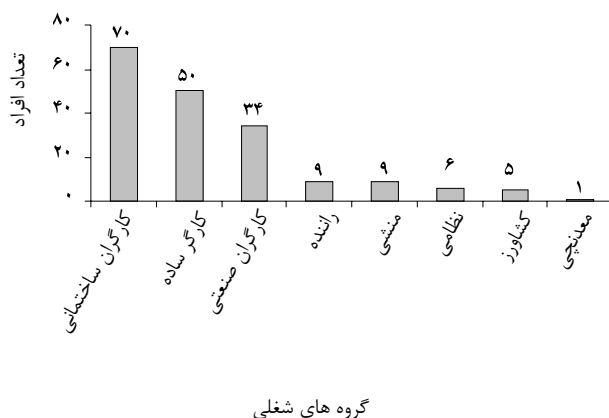
حوادث شغلی می‌باشد.

یافته‌ها

در طول یک سال مطالعه (از اول بهمن ۱۳۸۱ تا اول بهمن ۱۳۸۲) ۱۸۶ مورد مرگ ناشی از حوادث شغلی به پزشکی قانونی شهر تهران گزارش گردید، ۲ مورد به دلیل نقص اطلاعات از مطالعه خارج شد. در نتیجه، ۱۸۴ مورد باقیمانده وارد مطالعه گردیدند. تمام قربانیان حوادث شغلی در این مطالعه مرد بودند. متوسط سن قربانیان 36 ± 22 سال، با حداقل ۱۵ سال و حداکثر ۷۳ سال می‌باشد. بیشترین میزان مرگ مربوط به افراد سنین ۳۰-۲۱ با ۳۷٪ می‌باشد (نمودار ۱). بیشترین قربانیان را کارگران ساختمانی با ۳۸٪ تشکیل می‌دادند و سپس کارگران ساده (روزمزد) و کارگران صنعتی به ترتیب با ۲۷٪ و ۱۸٪ قرار دارند (نمودار ۲).

نمودار ۱- توزیع فراوانی گروه‌های سنی کارگران فوت شده بر اثر حوادث شغلی (سال ۱۳۸۱-۱۳۸۲)

نمودار ۲- توزیع فراوانی شغلی کارگران فوت شده بر اثر حوادث شغلی (سال ۱۳۸۱-۱۳۸۲)

براساس گزارش سازمان بهداشت جهانی (WHO) از هر ۱۰ کارگر در دنیا ۸ نفر در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند، در حالیکه ۱۰-۵٪ از آنها به خدمات ایمنی و بهداشتی، شغلی و خدمات بازتوانی دسترسی دارند (۳). بنابر گزارش سازمان بهداشت جهانی هر ساله نزدیک به ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر دچار حوادث شغلی شده و ۲۰۰,۰۰۰ مورد مرگ ناشی از حوادث شغلی به وقوع می‌پیوندد (۴). براساس گزارش سازمان بین‌المللی کار (ILO) کم‌ترین میزان مرگ و میر ناشی از حوادث شغلی در هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر مربوط به کشورهای اسکاندیناوی (از ۲/۱ در سوئد تا ۳/۲ در فنلاند) می‌باشد. این رقم در کشورهای اتحادیه اروپا ۵/۹ و در آمریکا و کانادا به ترتیب ۵/۳ و ۶/۹ می‌باشد (۲).

میزان مرگ و میر ناشی از حوادث شغلی کشورهای آمریکای لاتین و دریای کارائیب به ۱۳/۵ در هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر می‌رسد در حالی که در تایلند ۱۹/۲ بوده و بیشترین میزان با ۳۴ در ۱۰۰,۰۰۰ نفر مربوط به جمهوری کره می‌باشد (۵). به منظور انجام اقدامات پیشگیرانه و کاهش مرگ و میر ناشی از حوادث حین کار، ضروری است که علل به وقوع پیوستن اینگونه حوادث بررسی شود. به این منظور برای اولین مرتبه در ایران این گونه بررسی به صورت استفاده از اطلاعات کالبدگشایی متوفیان حوادث شغلی، در سازمان پزشکی قانونی کشور انجام گرفت.

روش بررسی

این مطالعه مقطعی و به صورت آینده‌نگر به مدت یک سال (از اول بهمن ماه ۱۳۸۱ لغایت اول بهمن ماه ۱۳۸۲) در مرکز پزشکی قانونی تهران که تنها مرکز ارجاع مرگ‌های ناشی از تروما می‌باشد صورت پذیرفته است. در این مطالعه هرگونه مرگ ناشی از به وقوع پیوستن حوادث شغلی (در محل کار و یا پس از انتقال به مراکز درمانی)، مرگ و میر ناشی از حوادث شغلی توصیف شده است. اطلاعات موجود در پرونده‌های پزشکی قانونی تهران مرجع تهیه اطلاعات مورد نیاز بوده است. اطلاعات جمع‌آوری شده شامل خصوصیات دموگرافیک، زمان و تاریخ حادثه و مرگ، مکانیسم حادثه، علت مرگ، شغل و نوع بیمه قربانی می‌باشد.

به دلیل اینکه بیش از ۹۰٪ قربانیان در یکی از گروه‌های شغلی ذیل قرار می‌گرفتند:

- ۱- کارگران ساختمانی
- ۲- کارگران صنعتی
- ۳- کارگر ساده
- ۴- راننده
- ۵- کشاورز

در این گزارش از تقسیم‌بندی شغلی فوق‌الذکر جهت مطالعه بهره گرفته شده است. همچنین از نرم‌افزار SPSS جهت ورود اطلاعات و آنالیز داده‌ها استفاده شده است.

1- International Labor Organization

جدول ۱- توزیع فراوانی مکانیسم آسیب‌های منجر به مرگ در کارگاه‌های شهر تهران (سال ۱۳۸۱-۱۳۸۲)

مکانیسم آسیب	تعداد	درصد
حوادث ترافیکی	۱۲	۶/۵
سقوط از ارتفاع	۵۷	۳۱
انفجار	۱۰	۵/۴
اجسام غیرنافذ	۵۰	۲۷/۲
اسلحه گرم	۲	۱/۱
برق گرفتگی	۲۱	۱۱/۴
سوختگی	۲۵	۱۳/۶
غرق شدگی	۲	۱/۱
دیگر علل	۵	۲/۶
جمع کل	۱۸۴	۱۰۰

همانطور که در جدول ۱ مشخص می‌باشد سقوط از ارتفاع با ۳۱٪ در رأس مکانیسم‌های تروماهای شغلی قرار دارد و پس از آن اصابت اجسام غیرنافذ (Blunt Object) و سوختگی (Burn) به ترتیب با ۲۷/۲٪ و ۱۳/۶٪ قرار دارند.

شایع‌ترین علت مرگ در بین قربانیان مورد مطالعه ضربه مغزی

جدول ۲- توزیع فراوانی علل مرگ در آسیب‌های شغلی در کارگران شهر تهران (سال ۱۳۸۱-۱۳۸۲)

علل مرگ	تعداد	درصد
آسیب سر	۵۳	۲۸/۸
آسیب گردن	۳	۱/۶
آسیب سینه	۱۵	۸/۲
آسیب شکم	۵	۲/۷
آسیب لگن	۲	۱/۱
آسیب چندگانه	۳۹	۲۱/۲
برق گرفتگی	۱۹	۱۰/۳
سوختگی	۲۵	۱۳/۶
غرق شدگی	۶	۳/۳
خفگی	۸	۴/۳
دیگر علل	۹	۴/۸
جمع کل	۱۸۴	۱۰۰

با ۲۸/۸٪ می‌باشد و پس از آن آسیب‌های متعدد (مولتیپل تروما) با ۲۱/۲٪ قرار دارد (جدول ۲).

از مجموع ۱۸۴ متوفی، ۷۵٪ (۱۳۸ متوفی) دارای ملیت ایرانی و ۲۵٪ خارجی به طور عمده افغانی بودند. تنها ۴۵٪ از متوفیان بیمه و از مجموع ۱۸۴ قربانی مورد مطالعه، ۱۲۰ نفر (۶۵/۲٪) متأهل بودند.

بخش قابل توجه‌ای از حوادث و آسیب‌ها در فصل بهار به وقوع پیوسته است (۳۰/۷٪) و فصول تابستان و زمستان و پائیز به ترتیب با (۳۵/۸٪)، (۲۳/۱٪) و (۲۰/۴٪) در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

در مطالعه ما، شایع‌ترین علل آسیب‌های متعدد (Multiple Trauma) منجر به فوت، به ترتیب سقوط از ارتفاع و اصابت اجسام غیر نافذ با ۴۱٪ (۱۶ نفر) و ۳۳/۳٪ (۱۳ نفر) می‌باشند. سقوط از ارتفاع عمدتاً در گروه شغلی کارگران ساختمانی و سپس کارگران بخش صنعت به ترتیب با ۶۲/۷٪ (۳۷ نفر) و ۲۰/۳٪ (۱۲ نفر) اتفاق افتاده است. اصابت اجسام غیر نافذ که قسمت عمده آن سقوط آوار می‌باشد، در میان کارگران ساختمانی با ۶۰/۵٪ (۲۶ نفر) و سپس کارگران روزمزد با ۱۶/۳٪ (۷ نفر) بیشتر از گروه‌های دیگر می‌باشد. در میان کارگران روزمزد، سوختگی با ۲۶٪ (۱۳ نفر) شایع‌ترین علت مرگ بوده است و سپس سقوط از ارتفاع و اصابت اجسام غیرنافذ هر یک با ۷ بیمار (۱۴٪) قرار دارند.

۹۱/۳٪ (۱۶۸ نفر) از متوفیان در بخش‌های خصوصی مشغول به کار بودند و ۸/۷٪ (۱۶ نفر) دیگر در بخش دولتی فعالیت داشتند. بررسی سطح تحصیلات متوفیان نشان می‌دهد که ۳۳/۷٪ (۶۲ نفر) بی‌سواد بودند و ۳۲/۶٪ (۶۰ نفر) نیز دارای تحصیلاتی در سطح مقطع ابتدایی بودند. افراد دارای تحصیلات در مقطع راهنمایی و دیپلم به ترتیب با ۱۹/۶٪ (۳۶ نفر) و ۱۰/۳٪ (۱۹ نفر) در رده‌های بعدی قرار داشتند بعلاوه ۳/۸٪ (۷ نفر) نیز دارای تحصیلات دانشگاهی بودند.

بحث

در این مطالعه تمامی متوفیان مرد بودند که می‌تواند به دلیل بافت اقتصادی و اجتماعی جامعه ایرانی و جوامع مشابه باشد. از طرفی در کشورهایی همچون ایران، شغل‌هایی که با خطر بالای حوادث شغلی و مرگ و میر ناشی از آن همراه می‌باشد، همچون کار در معدن، ساختمان و ... به آقایان سپرده می‌شود. لذا در بین مصدومان و متوفیان این‌گونه مشاغل افراد مؤنث دیده نمی‌شوند.

حداقل سن گزارش شده برای متوفیان ۱۵ سال می‌باشد که برابر با حداقل سن مجاز در قانون کار ایران می‌باشد. بخش عمده‌ای از متوفیان (۶۱٪) در دهه سوم و چهارم عمر خود بوده‌اند. این یافته با آنچه که گزارشات قبلی بیان نموده‌اند مطابقت دارد (۶، ۷). در کشور ما، مشاغل زیان‌آور و پرخطر (معدن، ساختمان، صنعت و ...) عمدتاً به افراد جوان سپرده می‌شود و کودکان یا افراد کهنسال در مشاغل این

۱ - سیستم خاصی جهت ثبت تعداد کارگران شاغل و همچنین حوادث و موارد مرگ به وقوع پیوسته در کارگاهها وجود ندارد. لذا تعداد مرگ گزارش شده در این مطالعه گویای حجم واقعی مرگهای ناشی از حوادث کار در طول یک سال در شهر تهران نمیباشد. از طرفی، به دلیل مشخص نبودن تعداد کارگران شاغل در استان تهران نمی توان میزان بروز مرگهای ناشی از کار را مشخص نمود.

۲ - تعریف واحدی از فعالیت های اقتصادی که شاغلین آن بخش ها کارگر محسوب می شوند در میان سازمان های مختلف کاری و بهداشتی و ... وجود ندارد. به عنوان مثال کار کردن با موتورسیکلت گونه ای از تنها راه کسب درآمد برای بعضی از اشخاص در شهر بزرگ تهران می باشند و یا فعالیت های این چینی، در حالیکه در هیچ یک از سازمان ها و وزارتخانه های مسئول این عقیده وجود ندارد.

با توجه به موارد فوق الذکر جهت گزارش دقیق موارد مرگ ناشی از کار و علل آن ایجاد سیستمی جهت به وجود آوردن تعریف دقیقی از کار و کارگر که مورد قبول کلیه سازمان های ذیربط با امور کاری و بیمه و سازمان های بهداشتی و درمانی باشد الزامی به نظر می رسد. به علاوه ایجاد سیستمی جهت ثبت تعداد کارگران و حوادث ناشی از کار و مرگ و میر بوقوع پیوسته در کارگاهها ضروری می باشد.

نتیجه گیری

شایع ترین علت وقوع حوادث منجر به مرگ در کارگاهها سقوط و اصابت اجسام غیرنافذ می باشد. ضربات سر و آسیب های متعدد (Multiple Trauma) شایع ترین علت مرگ در حوادث شغلی می باشند.

استفاده از وسایل و تجهیزات حفاظتی به خصوص وسایل جلوگیری کننده از سقوط در کارگاهها عامل مهمی در پیشگیری از مرگهای ناشی از کار می باشد.

در پایان تعریف دقیق از گروه های کاری و کارگر به همراه سیستم ثبت حوادث شغلی الزامی می باشد.

چینی به کار گرفته نمی شوند. لذا طبیعی است که مرگ و میر ناشی از آسیب های شغلی بیشتر در افراد جوان مشاهده شود.

۲۴٪ از متوفیان غیر ایرانی (افغانی) بودند ولی از آنجایی که آمار دقیقی از تعداد کل کارگران مشاغل و ملیت آنها در دست نیست، نمی توان نسبت مقایسه ای انجام داد.

تعداد قابل ملاحظه ای از مرگهای گزارش شده در این مطالعه مربوط به کارگران ساختمانی می باشد (۳۷٪)، پس از کارگران ساختمانی، کارگران روزمزد و کارگران بخش صنعت به ترتیب با ۵۰ نفر (۲۷/۱٪) و ۳۴ نفر (۱۸/۵٪) در رده های بعدی قرار گرفته اند. همانند بسیاری از مطالعات انجام شده کارگران بخش ساختمانی، درصد قابل توجهی از متوفیان آسیب های شغلی را شامل می شوند (۸).

بر اساس گزارش CDC (۷)، بخش صنعت ساختمان با ۱۹٪ (۱۹۱۷۹ مرگ)، بیشترین میزان مرگهای ناشی از آسیب های شغلی را در سال های ۱۹۹۶-۱۹۸۰ در آمریکا به خود اختصاص داده است. سازمان بین المللی کار (ILO) در گزارشی نشان داده است که ۱۷٪ از مرگهای به وقوع پیوسته در کارگاهها در بخش صنعت ساختمان قرار دارد و هر ساله حداقل ۶۰،۰۰۰ نفر در این بخش جان خود را از دست می دهند یعنی نزدیک به یک مورد مرگ در هر دقیقه (۹).

بر اساس گزارش یوسی آن و همکارانش (۹)، ۴۱٪ از مرگهای ناشی از آسیب های شغلی در کشور کره جنوبی در فاصله سالهای ۲۰۰۱-۱۹۹۸، متعلق به بخش صنعت ساختمانی می باشد.

ضربات سر با ۲۸/۸٪ علت عمده مرگ در مطالعه ما می باشد، این یافته با بسیاری از گزارش های قبلی مطابقت دارد (۱۰، ۸). باید به این نکته توجه داشت که علت مرگ در حوادث شغلی با توجه به شغل و مکانیسم حادثه متفاوت می باشد. سقوط و حوادث ترافیکی شایع ترین علل به وقوع پیوستن ضربات سر می باشند، از سوی دیگر به دلیل اینکه بیشترین موارد سقوط در حوادث شغلی در صنعت ساختمان اتفاق می افتد لذا این افراد بیشتر در معرض آسیب های سر و در نتیجه مرگ ناشی از حوادث شغلی قرار دارند (۱۱).

انجام مطالعه حاضر با چندین محدودیت همراه بوده است:

References

1. Kruey EG, Sharma GK, Lozano R. The global burden of injuries. Am J public health. 2000;90:323-526.
2. Robin H, Philip L. Work related death: A Continuing Epidemic. American Journal of Public Health. 2000;90(4): 541-50.
3. Gaustell S.J. Injury analysis and prevention in the developing countries. Accident analysis and prevention. 1999;31(4): 295-6.
4. Declaration on occupational health for all. World health organization. Geneva, 1994.
5. Kedjidjian CB. The future of safety and health. Safety knows no boundaries. Available from URL. In: [www.ilo.org /public /english /235press /pr /1999.htm] Accessed April 12,1999.
6. Ahn YS, Bena JF, Bailer AJ. Comparison of unintentional fatal occupational injuries in the republic of Korea and the united states. Inj prev. 2004 Aug;10(4):199-205.

7. Centers for Disease control and prevention (CDC). Fatal occupational injuries. United states. 1980-1997. MMWR Morb Mortal Wkly Rep. 2001 Apr 27;50(16): 317-20.
8. Janicak CA. An examination of occupational fatalities involving impact-related head injuries in the construction industry. J Occup Environ Med. 1998 Apr;40(4): 347-50.
9. Number of work-related accidents and illnesses continues to increase. WHO.2005 April. Available from URL in: [www.who.int/wediacenter/news/releases/2005/pr18/en/.]
10. Mitchell R, Driscoll T, Healey S. Work-related road fatalities in Australia. Accident Analysis and Prevention :2004;36: 851-60.
11. Janicak CA. Fall-related deaths in the construction industry. J Safety Res. 1998;29(1): 35-42.